

Τα πρώτα μπουκάλια από γυαλί ξεκίνησαν να κατασκευάζονται στις Αγγλία, Ολλανδία και Γαλλία γύρω στον 12^ο αιώνα. Γρήγορα, φιλοξένησαν κρασί ως περιεχόμενο. Τα σφράγιζαν με ξύλινα πώματα, αλειμμένα με ζωικό λίπος και τυλιγμένα σε πανί. Νοτιότερα, στην Πορτογαλία, καλλιεργούσαν τον φελλό. Ανακάλυψαν τη χρησιμότητά του και ως πώμα μπουκαλιού με κρασί. Οι πρώτοι φελλοί σφράγισαν μπουκάλια με σαμπάνια Dom Perignon. Το ξεσφράγισμα της πετυχαινόταν με το κούνημα του μπουκαλιού. Το πρόβλημα ήταν με τα λοιπά κρασιά. Συνήθως, το πώμα έβγαινε είτε με χρήση μαχαιριού είτε δαγκώνοντάς το. Αν και με γαλλικό όνομα, το τιρμπουσόν (tire-bouchon, «τραβώ πώμα») εφευρέθηκε στο City του Λονδίνου. Το κατασκεύαζαν από τα μέσα του 12^{ου} αιώνα οι εκεί οπλοποιοί και το πουλούσαν στους Άγγλους αριστοκράτες λάτρεις του κρασιού. Ο πρώτος που σκέφτηκε να κατοχυρώσει την εφεύρεση, ήταν ο Samuel Henshall που απέκτησε το σχετικό δίπλωμα ευρεσιτεχνίας μόλις στα 1795. Από τότε ως το 1900, εκδόθηκαν πάνω από τριακόσια νέα διπλώματα για διάφορες παραλλαγές και βελτιώσεις του.

Στα 1898, ένα νέο καπάκι μπουκαλιού εμφανίστηκε στην αγορά: Το είπαν «crown cork» (φελλός στέμμα), επειδή, αν κοιταχτεί ανάποδο, θυμίζει κορόνα. Είναι αυτό που σφραγίζει τα μπουκάλια μπίρας και αναψυκτικών. Το άνοιγμά τους ήταν πραγματική περιπέτεια: Είτε με χτύπημα στην άκρη του τραπεζιού, είτε με τη βοήθεια μαχαιριού. Η λύση ήρθε στα 1900, από τον Καναδά, με την εφεύρεση του churchkey (κλειδί εκκλησίας). Είναι το ανοιχτήρι που και σήμερα χρησιμοποιείται. Σύντομα, στην αγορά εμφανίστηκαν εργαλεία που συνδυάζουν το τιρμπουσόν με το ανοιχτήρι αυτό.

Από το 1935, έκαναν την εμφάνισή τους και τα μεταλλικά κουτάκια που περιέχουν μπίρα, γάλα ή αναψυκτικό. Τα καταστήματα πουλούσαν και ανοιχτήρια, παραλλαγή του churchkey, που πετύχαιναν το άνοιγμα τρύπας στο κουτί. Κι αυτά ενσωματώθηκαν στο ανοιχτήρι – τιρμπουσόν. Εξαφανίστηκαν όταν οι εταιρείες εφοδίασαν τα μεταλλικά κουτιά με ειδικό σημείο που ανοίγει, όταν πιεστεί.

(τελευταία επεξεργασία, 23.10.2010)